До Уважаемий Министерский Съвет

Въ София.

Известно е, че съ едно право разрѣшение на Министерский Съвет на мене се ~~обеща~~ и отпусна помощь за отпечатване ~~на~~ събраните отъ мене пословици. ~~Но, въ~~ книжо искарах до ~~при напечатването на първата часть~~, ~~аз бидуръ~~ ~~не~~ ~~свикъ се изплашъ: Защото обещаните ми пари постигаха~~ ~~само пословицата до напечатаване~~, ~~но какво~~ и за е ~~изтеглъ~~ ги до N. Но понеже поискаръ до напечатамъ ~~и другата~~ и сина часа книжо забравихъ, то ~~по~~ Министерство по просвѣщение то поиска да ги прѣпиша и пробера, клето и направихъ, ~~но забавихъ и едно трето отпадане свикъ изоста~~ ~~вало да събера съ нова сила. Сигурно бяхъ да ги прѣпиша че какво~~ ~~по стане~~. Прѣписаръ ги и ги дадохъ, но за злочестие ми загубихъ пети колѣ, четири отъ пословиците и едно отъ притурката, що писаръ до печатамъ. Спрѣръ тогава ~~да видя какво~~ не знаях какво да правя. Господинъ Шишмановъ, който ~~бѣше~~ тогава ~~до~~ получилъ заповѣдъ до ги напечата ~~и до сега и на трети и на~~ ~~що не ~~[illegible]~~~~ чудешеса и ~~още~~ той що да прави, за отпечатвам ~~[illegible]~~ безъ ~~за~~ ги зехъ ~~[illegible]~~. ~~Дохъ се съ тогава~~ и сѣднаръ пак ги ~~прѣписаръ~~ и прѣписаръ изново. ~~Видя че станаръ много~~, ~~но като свикъ се събралъ вече пе~~ ~~десетъ години стано~~, ~~не кабелиръ до изгубя ги сега~~, ~~за това а ръкаръ~~ ~~до го напечатамъ пака~~. Занесохъ ги по Господина Шишманова, а той ли заповѣдо до дамъ прошение и до мене Министерский

К 21 инв. 426
11,5
ГРАДСКИ АРХИВ СОФИЯ